Programare declarativă Introducere în programarea functională folosind Haskell

Traian Florin Şerbănuță - seria 33 Ioana Leuștean - seria 34

Departamentul de Informatică, FMI, UB traian.serbanuta@fmi.unibuc.ro ioana@fmi.unibuc.ro

- 🕦 Transparență Referențială
- 2 IC
- 3 Citire şi notaţia do
- 4 IO și transparența referențială
- 5 Lucrul cu fișierele

Iransparența Referențiala

Transparență Referențială

Transparenta Referențială

Transparența Referențială

zece :: Integer

Transparența referențială este proprietatea expresiilor de a fi înlocuite cu valoarea rezultată, fără a schimba semantica programului.

Fiecare din termenii de mai sus pot fi înlocuiți cu rezultatul lor, iar programele vor fi neschimbate.

Avantajele Transparenței Referențiale

În general, transparența referențială prezintă o serie de avantaje:

- simplificarea algoritmilor (Haskell, Idris)
- evaluare leneşă (Haskell)
- optimizări prin memoizare (Haskell)
- optimizări prin eliminarea subexpresiilor comune (Haskell)
- demonstrarea corectitudinii unui program (Coq, Agda, Idris)
- asistarea programatorlui în refactorizarea programelor (PureScript)

Cum putem implementa funcția showPlusZece, care primește un argument, îl afișează, apoi întoarce rezultatul adunării argumentului cu zece?

Cum putem implementa funcția showPlusZece, care primește un argument, îl afișează, apoi întoarce rezultatul adunării argumentului cu zece?

Să presupunem că ar exista o funcție:

showInteger :: Integer -> Integer

care afișează numărul primit ca parametru, apoi îl întoarce.

Cum putem implementa funcția showPlusZece, care primește un argument, îl afișează, apoi întoarce rezultatul adunării argumentului cu zece?

Să presupunem că ar exista o funcție:

```
showInteger :: Integer -> Integer
```

care afișează numărul primit ca parametru, apoi îl întoarce.

Atunci putem scrie funcția showPlusZece:

```
showPlusZece :: Integer -> Integer
showPlusZece n = showInteger n + 10
```

Cum putem implementa funcția showPlusZece, care primește un argument, îl afișează, apoi întoarce rezultatul adunării argumentului cu zece?

Să presupunem că ar exista o funcție:

```
showInteger :: Integer -> Integer
```

care afișează numărul primit ca parametru, apoi îl întoarce.

Atunci putem scrie funcția showPlusZece:

```
showPlusZece :: Integer -> Integer
showPlusZece n = showInteger n + 10
```

Se poate înlocui funcția showPlusZece cu rezultatul acesteia?

Cum putem implementa funcția showPlusZece, care primește un argument, îl afișează, apoi întoarce rezultatul adunării argumentului cu zece?

Să presupunem că ar exista o funcție:

```
showInteger :: Integer -> Integer
```

care afișează numărul primit ca parametru, apoi îl întoarce.

Atunci putem scrie funcția showPlusZece:

```
showPlusZece :: Integer -> Integer
showPlusZece n = showInteger n + 10
```

Se poate înlocui funcția showPlusZece cu rezultatul acesteia?

Răspunsul este NU. Am obține același rezultat, dar am pierde efectul secundar de afisare al numărului.

Modelarea efectelor secundare

Problema este că tipul de ieșire nu este suficient de descriptiv. **Integer** poate reprezenta toate numerele întregi, dar nu poate reprezenta existența efectelor secundare. Merită menționat că am vrea să putem afișa multe alte tipuri de date, nu doar numere întregi.

Modelarea efectelor secundare

Problema este că tipul de ieșire nu este suficient de descriptiv. Integer poate reprezenta toate numerele întregi, dar nu poate reprezenta existența efectelor secundare. Merită menționat că am vrea să putem afișa multe alte tipuri de date, nu doar numere întregi.

Este necesar un tip de date care să modeleze efectele secundare:

data IO a

Modelarea efectelor secundare

Problema este că tipul de ieșire nu este suficient de descriptiv. Integer poate reprezenta toate numerele întregi, dar nu poate reprezenta existența efectelor secundare. Merită menționat că am vrea să putem afișa multe alte tipuri de date, nu doar numere întregi.

Este necesar un tip de date care să modeleze efectele secundare:

data IO a

Avem nevoie și de o funcție care afișează un șir de caractere. Această funcție nu are o valoare pe care o poate întoarce, așa că ea va întoarce (), tipul *unitate*:

```
data () = ()

putStr :: String -> IO ()
```

Ю

```
showPlusZece :: Integer \rightarrow IO Integer showPlusZece n = putStr (show n) ?? n + 10
```

Ю

```
showPlusZece :: Integer -> IO Integer
showPlusZece n = putStr (show n) ?? n + 10
-- Daca stim ca
putStr (show n) :: IO ()
n + 10 :: Integer
-- Atunci ce tip are (??):
(??) ::
```

```
showPlusZece :: Integer -> IO Integer
showPlusZece n = putStr (show n) ?? n + 10
-- Daca stim ca
putStr (show n) :: IO ()
n + 10 :: Integer
-- Atunci ce tip are (??):
(??) :: IO () -> Integer -> IO Integer
```

```
showPlusZece :: Integer -> IO Integer
showPlusZece n = putStr (show n) ?? n + 10
-- Daca stim ca
putStr (show n) :: IO ()
n + 10 :: Integer
-- Atunci ce tip are (??):
(??) :: IO () -> Integer -> IO Integer
-- (??) se numeste ($>) din modulul Data. Functor
(\$>) :: Functor f => f a -> b -> f b
-- In cazul nostru f => IO, a => () iar b => Integer:
(\$>) :: IO () -> Integer -> IO Integer
-- Acum putem completa:
showPlusZece n = putStr (show n) $> n + 10
```

Folosirea functiilor cu IO

Prelude> showPlusZece 3
313

Observăm afișarea parametrului 3, urmată de afișarea rezultatului expresiei, 13.

Folosirea functiilor cu IO

Prelude> showPlusZece 3
313

Observăm afișarea parametrului 3, urmată de afișarea rezultatului expresiei, 13.

Prelude> rezultat = showPlusZece 3

Nu se afișează nimic pentru expresia de mai sus.

Folosirea functiilor cu IO

Prelude> showPlusZece 3
313

Observăm afișarea parametrului 3, urmată de afișarea rezultatului expresiei, 13.

Prelude > rezultat = showPlusZece 3

Nu se afișează nimic pentru expresia de mai sus. În schimb, dacă încercăm să evaluăm expresia:

Prelude> rezultat 313

atunci se va evalua atât afișarea cât și rezultatul expresiei. Ce tip are această expresie?

Folosirea funcțiilor cu IO

Prelude> showPlusZece 3
313

Observăm afișarea parametrului 3, urmată de afișarea rezultatului expresiei, 13.

Prelude > rezultat = showPlusZece 3

Nu se afișează nimic pentru expresia de mai sus. În schimb, dacă încercăm să evaluăm expresia:

Prelude> rezultat 313

atunci se va evalua atât afișarea cât și rezultatul expresiei. Ce tip are această expresie?

Prelude> :t rezultat
rezultat :: IO Integer

Cum putem aplica de două ori același algoritm:

- afişăm numărul primit
- adăugăm 10
- afişăm rezultatul
- adăugăm 10 și întoarcem valoarea obținută

Cum putem aplica de două ori același algoritm:

- afiṣăm numărul primit
- adăugăm 10
- afiṣăm rezultatul
- adăugăm 10 și întoarcem valoarea obținută

Trebuie să putem trimite ca argument un IO Integer unei funcții care primește un Integer:

```
showPlusZeceX2 :: Integer -> IO Integer
showPlusZeceX2 n =
  (showPlusZece n) ?? showPlusZece
```

Cum putem aplica de două ori același algoritm:

- afiṣăm numărul primit
- adăugăm 10
- afiṣăm rezultatul
- adăugăm 10 și întoarcem valoarea obținută

Trebuie să putem trimite ca argument un **IO Integer** unei funcții care primește un **Integer**:

Cum putem aplica de două ori același algoritm:

- afiṣăm numărul primit
- adăugăm 10
- afiṣăm rezultatul
- adăugăm 10 și întoarcem valoarea obținută

Trebuie să putem trimite ca argument un **IO Integer** unei funcții care primește un **Integer**:

(??) :: IO Integer -> (Integer -> IO Integer) -> IO Integer

Operatorul care permite compunerea de efecte se numeste bind :

```
(>>=) :: Monad m => m a -> (a -> m b) -> m b
-- In cazul nostru avem m => IO, a => Integer, b => Integer
(>>=) :: IO Integer -> (Integer -> IO Integer) -> IO Integer
```

Operatorul care permite compunerea de efecte se numeste bind :

```
(>>=) :: Monad m => m a -> (a -> m b) -> m b

-- In cazul nostru avem m => IO, a => Integer, b => Integer

(>>=) :: IO Integer -> (Integer -> IO Integer) -> IO Integer
```

```
showPlusZeceX2 :: Integer -> IO Integer
showPlusZeceX2 n = showPlusZece n >>= showPlusZece
```

Operatorul care permite compunerea de efecte se numește bind:

```
(>>=) :: Monad m => m a -> (a -> m b) -> m b
-- In cazul nostru avem m => IO, a => Integer, b => Integer
(>>=) :: IO Integer -> (Integer -> IO Integer) -> IO Integer
showPlusZeceX2 :: Integer -> IO Integer
showPlusZeceX2 n = showPlusZece n >>= showPlusZece
```

Prelude> showPlusZece 3
313
Prelude> showPlusZeceX2 3

Operatorul care permite compunerea de efecte se numește bind:

```
(>>=) :: Monad m => m a -> (a -> m b) -> m b

-- In cazul nostru avem m => IO, a => Integer, b => Integer

(>>=) :: IO Integer -> (Integer -> IO Integer) -> IO Integer
```

showPlusZeceX2 :: Integer -> IO Integer showPlusZeceX2 n = showPlusZece n >>= showPlusZece

```
Prelude> showPlusZece 3
313
Prelude> showPlusZeceX2 3
31323
```

Interpretarea valorii afișate este:

- 3 este valoarea de intrare pentru primul showPlusZece
- 13 este valoarea de intrare pentru al doilea showPlusZece
- 23 este rezultatul afișat de către GHCi (rezultatul evaluării expresiei)

Monad

Tipul **IO** face parte din clasa **Monad**. Aceasta va fi studiată în detaliu în cursurile următoare.

Momentan, așa cum am arătat că putem folosi orice funcție care necesită clasa Foldable cu termeni de tipul listă, putem folosi orice funcție care necesită clasa Monad cu termeni de tipul IO.

Citire și notația do

Citire de la tastatură

Am văzut că un termen de tipul IO a reprezintă atât o valoare de tipul a căt și un efect (afișarea unei valori). Similar, citirea de la tastatură se face folosind un termen de tipul IO String:

getLine :: IO String

Prelude> getLine

Citire de la tastatură

Am văzut că un termen de tipul IO a reprezintă atât o valoare de tipul a căt și un efect (afișarea unei valori). Similar, citirea de la tastatură se face folosind un termen de tipul IO String:

getLine :: IO String

Prelude> getLine Haskell

Citire de la tastatură

Am văzut că un termen de tipul IO a reprezintă atât o valoare de tipul a căt și un efect (afișarea unei valori). Similar, citirea de la tastatură se face folosind un termen de tipul IO String:

getLine :: IO String

Prelude> getLine Haskell "Haskell"

După ce apelăm funcția **getLine** putem scrie un șir de caractere urmat de **enter**. În cazul acesta, am scris *Haskell*. **GHCi** întoarce acest șir de caractere între ghilimele.

Read

Dacă am vrea să citim un întreg de la tastatură pentru a îl trimite funcției showPlusZece, ar trebui întâi să putem transforma un șir de caractere într-un număr întreg. Pentru asta folosim funcția read:

```
read :: Read a => String -> a
```

Read

Dacă am vrea să citim un întreg de la tastatură pentru a îl trimite funcției showPlusZece, ar trebui întâi să putem transforma un șir de caractere într-un număr întreg. Pentru asta folosim funcția read:

```
read :: Read a => String -> a

Prelude> read "10" + 10
20

Prelude> read "False" || True

True

Prelude> read "[1,2,3]" ++ [4]
[1,2,3,4]

Prelude> read "1" || True

*** Exception: Prelude.read: no parse
```

Read

Dacă am vrea să citim un întreg de la tastatură pentru a îl trimite funcției showPlusZece, ar trebui întâi să putem transforma un șir de caractere într-un număr întreg. Pentru asta folosim funcția read:

```
read :: Read a => String -> a

Prelude> read "10" + 10
20

Prelude> read "False" || True

True

Prelude> read "[1,2,3]" ++ [4]
[1,2,3,4]

Prelude> read "1" || True

*** Exception: Prelude.read: no parse
```

Compilatorul va încerca să deducă tipul pe care trebuie să îl întoarcă funcția **read** din contextul în care este folosit. Atentie: **read** va arunca o exceptie dacă sirul primit nu poate fi convertit la tipul dedus din context.

Citire și notația do

getLine și read

Vrem să citim un întreg de la tastatură, apoi să aplicăm funcția showPlusZece:

citesteSiAdunaZece ::

Vrem să citim un întreg de la tastatură, apoi să aplicăm funcția showPlusZece:

```
citesteSiAdunaZece :: IO Integer
citesteSiAdunaZece = ?? read getLine >>= showPlusZece
read :: Read a => String -> a
getLine :: IO String
-- Ce tip are ??
```

Vrem să citim un întreg de la tastatură, apoi să aplicăm funcția showPlusZece:

```
citesteSiAdunaZece :: IO Integer
citesteSiAdunaZece = ?? read getLine >>= showPlusZece

read :: Read a => String -> a
getLine :: IO String
-- Ce tip are ??
-- Cu ce functie seamana ??
?? :: (String -> Integer) -> IO String -> IO Integer
```

Vrem să citim un întreg de la tastatură, apoi să aplicăm funcția showPlusZece:

citesteSiAdunaZece :: IO Integer

```
read :: Read a => String -> a

getLine :: IO String
-- Ce tip are ??
-- Cu ce functie seamana ??
?? :: (String -> Integer) -> IO String -> IO Integer
map :: (a -> b ) -> [a] -> [b]
```

citesteSiAdunaZece = ?? read getLine >>= showPlusZece

Vrem să citim un întreg de la tastatură, apoi să aplicăm funcția showPlusZece:

```
citesteSiAdunaZece :: IO Integer
citesteSiAdunaZece = ?? read getLine >>= showPlusZece

read :: Read a => String -> a
getLine :: IO String
-- Ce tip are ??
-- Cu ce functie seamana ??
?? :: (String -> Integer) -> IO String -> IO Integer
map :: (a -> b ) -> [a] -> [b]
fmap :: (a -> b ) -> f a -> f b
```

Vrem să citim un întreg de la tastatură, apoi să aplicăm funcția showPlusZece:

```
citesteSiAdunaZece :: IO Integer
citesteSiAdunaZece = ?? read getLine >>= showPlusZece

read :: Read a => String -> a
getLine :: IO String
-- Ce tip are ??
-- Cu ce functie seamana ??
?? :: (String -> Integer) -> IO String -> IO Integer
map :: (a -> b ) -> [a] -> [b]
fmap :: (a -> b ) -> f a -> f b
```

citesteSiAdunaZece :: IO Integer
citesteSiAdunaZece = fmap read getLine >>= showPlusZece

```
suma :: IO Integer
suma =
   fmap read getLine >>=
```

```
suma :: IO Integer
suma =
    fmap read getLine >>=
    (\x -> fmap read getLine >>=
```

```
suma :: IO Integer
suma =
   fmap read getLine >>=
      (\x -> fmap read getLine >>=
            (\y -> ?? (x + y)
      )
)
```

```
?? :: Integer -> IO Integer return :: Monad m => a -> m a
```

Vrem să citim două numere de la tastatură și să întoarcem suma lor.

Putem folosi **return** pentru a introduce valori pure în **IO**. Deși putem scrie funcții folosind >>= , codul devine greu de citit.

Notația do

Pentru a simplifica funcțiile care folosesc >>= si **return**, in Haskell există notația **do**. Funcția suma poate fi scrisă echivalent:

```
suma :: IO Integer
suma =
   fmap read getLine >>=
      (\x -> fmap read getLine >>=
            (\y -> return (x + y)
      )
)
```

Notația do

Pentru a simplifica funcțiile care folosesc >>= si **return**, in Haskell există notația **do**. Funcția suma poate fi scrisă echivalent:

```
suma :: IO Integer
suma =
    fmap read getLine >>=
    (\x -> fmap read getLine >>=
        (\y -> return (x + y)
suma :: IO Integer
suma = do
    x <- fmap read getLine
    y <- fmap read getLine
    return (x + y)
```

Citire și scriere

Notația **do** ne permite de asemenea să combinăm scrierea și citirea:

```
citesteSiScrie :: IO Integer
citesteSiScrie = do
    putStrLn "Introduceti numele: "
    nume <- getLine
    putStrLn ("Buna ziua, " ++ nume)
    putStrLn "Introduceti doua numere:"
    x <- fmap read getLine
    y <- fmap read getLine
    let suma = x + y
    putStrLn ("Suma este: " ++ show suma)
    return suma</pre>
```

putStrLn este identic cu putStr, cu excepția că adaugă o linie la sfârșit.

IO și transparența referențială

Este IO impur?

Haskell reuşeşte să păstreze transparența referențială pentru că

IO Integer nu reprezintă o valoare de tip Integer, ci o metodă pentru a obține o valoare de tip Integer.

Rețetă vs Prăjitură

tort :: Tort

make tort :: IO Tort

• un termen de tipul IO a reprezintă o rețetă sau un set de instrucțiuni care generează o valoare de tipul a.

Rețetă vs Prăjitură

tort :: Tort

make tort :: IO Tort

- un termen de tipul IO a reprezintă o rețetă sau un set de instrucțiuni care generează o valoare de tipul a.
- nu putem să scoatem valoarea dintr-un IO, ci doar să operăm pe ea folosind funcții precum fmap sau >>=.

Rețetă vs Prăjitură

tort :: Tort

make tort :: IO Tort

- un termen de tipul IO a reprezintă o rețetă sau un set de instrucțiuni care generează o valoare de tipul a.
- nu putem să scoatem valoarea dintr-un lo, ci doar să operăm pe ea folosind funcții precum fmap sau >>=.
- executarea propriu-zisă a instrucțiunilor din **IO** se face în momentul în care programul se execută (sau evaluează în GHCI).

Haskell Runtime System

Motorul care citește și execută instrucțiunile **IO** se numește *Haskell Runtime System* (RTS). Acest sistem reprezintă legătura dintre programul scris și mediul în care va fi executat, împreună cu toate efectele și particularitătile acestuia.

Haskell Runtime System

Motorul care citește și execută instrucțiunile **IO** se numește *Haskell Runtime System* (RTS). Acest sistem reprezintă legătura dintre programul scris și mediul în care va fi executat, împreună cu toate efectele și particularitățile acestuia.

Un termen de tipul **IO Integer** va produce același întreg de fiecare dată, cu condiția să primească aceleași date de intrare. În cazul acesta, datele de intrare nu sunt numai cele explicite, ci și cele furnizate sub formă de efecte secundare (intrări de la consolă, conținut al fișierelor, data și ora curentă, etc.).

Haskell Runtime System

Motorul care citește și execută instrucțiunile **IO** se numește *Haskell Runtime System* (RTS). Acest sistem reprezintă legătura dintre programul scris și mediul în care va fi executat, împreună cu toate efectele și particularitățile acestuia.

Un termen de tipul **IO Integer** va produce același întreg de fiecare dată, cu condiția să primească aceleași date de intrare. În cazul acesta, datele de intrare nu sunt numai cele explicite, ci și cele furnizate sub formă de efecte secundare (intrări de la consolă, conținut al fișierelor, data și ora curentă, etc.).

Este important de reținut că un termen de tipul **IO Integer** reprezintă o metodă pentru generarea unui întreg.

Lucrul cu fișierele

În Haskell, lucrul cu fișierele este foarte similar lucrului cu consola:

```
type FilePath = String
```

readFile ::

În Haskell, lucrul cu fișierele este foarte similar lucrului cu consola:

```
type FilePath = String
```

readFile :: FilePath -> IO String

writeFile ::

În Haskell, lucrul cu fișierele este foarte similar lucrului cu consola:

```
type FilePath = String
```

```
readFile :: FilePath -> IO String
```

writeFile :: FilePath -> String -> IO ()

appendFile ::

În Haskell, lucrul cu fișierele este foarte similar lucrului cu consola:

```
type FilePath = String
```

```
readFile :: FilePath -> IO String writeFile :: FilePath -> String -> IO () appendFile :: FilePath -> String -> IO ()
```

În Haskell, lucrul cu fișierele este foarte similar lucrului cu consola:

```
type FilePath = String
```

```
readFile :: FilePath -> IO String
writeFile :: FilePath -> String -> IO ()
appendFile :: FilePath -> String -> IO ()
```

Spre exemplu, putem scrie o funcție care citește un fișier și îl printează în consolă:

```
cat :: FilePath -> IO ()
cat path = do
  continut <- readFile path
  putStr continut</pre>
```

Exemplu: citirea unui fișier de intrare și convertirea tuturor caracterelor in majuscule:

```
toUpperFile :: IO ()
toUpperFile = do
  putStr "Fisier intrare: "
  inPath <- getLine
  continut <- readFile inPath
  let caps = map toUpper continut
  putStr "Fisier iesire: "
  outPath <- getLine
  writeFile outPath caps
```

Suma numerelor dintr-un fisier

```
lines :: String -> [String]
words :: String -> [String]
concat :: [[String]] -> [String]
sumaFisier :: FilePath -> IO Integer
sumaFisier path = do
    continut <- readFile path
    let linii = lines continut -- linii :: [String]
    let cuvinte = map words linii -- cuvinte :: [[String]]
    let strNum = concat cuvinte -- strNum :: [String]
    let numere = map read strNum -- numere :: [Integer]
    return (sum numere)
```

Programul va calcula suma numerelor din fișierul de intrare. Acestea pot fi separate de spații sau linii.

Pe săptămâna viitoare!